

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתיהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימותם של שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד הדיון עולה כי בין הצדדים קיים סכסוך שכנים בהיקף כזה או אחר וזאת ככל הנראה מזה זמן מה אשר גורם לעימותים שונים. לסוגיה זו אספקטים נלווים רבים החורגים מהמסגרת הדיונית הנדרשת להליך זה והתמונות והפירוט שהוצג על ידי כל אחד מהצדדים תומך בקביעה זו.

במעמד הדיון הובהר לצדדים כי הליך שעניינו הטרדה מאיימת אינו מיועד ואינו יכול לשמש כר לבירור טענות החורגות ממסגרת ההליך וההחלטה בתיק זה תינתן במסגרת הדיונית הרלבנטית ובה בלבד.

כאמור, לגופו של עניין לא מצאתי כי עלה בידי המבקש לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לעניין מתן הצו המבוקש בשים לב

ליסודות הקבועים לביסוס הצו.

עיקר הבקשה התמקדה בתיאור דין ודברים בין המבקש ובין המשיב במהלכו הושמעו איומים כלפי המבקש מצד המשיב 2 באמצעות הטלפון. לא הוצגה כל אסמכתא לאיומים הנטענים או לשיחת הטלפון המתוארת. באשר לאופן זיהוי המשיב מספר 2 כגורם המאיים טען המבקש כי הוא מזהה את הקול של המשיב 2 אולם הקלטת השיחה לא הוצגה או כל אסמכתא אחרת שיש בה כדי לקשור את המשיב מספר 2 לשיחת טלפון, אם התקיימה כזו.

המשיב 2 הכחיש את המיוחס לו מכל וכל וטען כי הכול נובע וקשור לסכסוך שבין המבקש והמשיב 1 וכי הוא עצמו לא איים ואין לו כל כוונה לאיים על המבקש.

ביחס לשאר הטענות שהועלו על ידי המבקש לרבות טיעון ביחס למשיב 2 ולמסוכנות האורבת ממנו על פי השמועה ככל הנראה, הרי שמדובר בטענות שלא הונח להן כל ביסוס ולא הובאה בעניין כל ראיה ואין לקבוע על פי ממצאים הקשורים לבקשה שבפניי שכשלעצמה לא הוכחה.

המבקש אף לא התמודד כלל עם התמונות והטענות שהוצגו מטעם המשיבים בדיון היום ועמד על כך שיקרא מן הכתב בלבד את עתירתו בקשר לבקשה. התנהלות זו של המבקש אשר לא הסכים להתייחס לטענות שהופנו אליו ולתמונות המדוברות מדברת גם היא בעד עצמה ופוגמת בעניינו.

בהעדר תשתית ראייתית מספקת לא ניתן לקבוע ממצאים על בסיס טיעוני הצדדים ועל כן אקבע שלא עלה בידי המבקש לעמוד בנטל ההוכחה המוטל עליו בעניין זה.

ניכר היה שהיקף המחלוקת שביקשו המבקשים לכלול במסגרת הבקשה חורגת בהרבה מהנדרש לצורך הליך מסוג זה באופן שמעורר תהייה לגבי התכלית שעמדה בבסיס הגשת ההליך ואסתפק בכך.

יתרה מכך: גם אם הייתי נכונה לקבוע כי האירוע נשוא הבקשה עולה כדי הטרדה מאיימת, הרי שמדובר בהטרדה מאיימת שאירעה בעבר.

לא עלה בידי המבקש לבסס באופן הנדרש את החשש מפני נקיטת אלימות פיזית מצד המשיבים או מי מהם כלפיו או נקיטת אמצעים שיש בהם כדי להוות הטרדה מאיימת כמשמעה בחוק וזאת בייחוד בשים לב ליסוד הצופה פני עתיד (השוו בעניין זה: ע"ש (ב"ש) 1506/09 עו"ד מועלם נ' עו"ד גלבוע, פורסם בנבו, פסק דין מיום 19/3/09).

בחינת הדברים שנאמרו אל מול העדויות שנשמעו היום והצהרת המשיבים כי אין בכוונתם לפגוע או להטריד את המבקש בדרך כלשהיא מביאה בשלב זה לכך שלא ניתן לקבוע קיומו של חשש סביר הצופה פני עתיד.

המבקש לא הצביע על חשש קונקרטי צופה פני עתיד והדברים נותרו כלליים ועמומים. כאמור, אין באמור כדי לבסס קביעת ממצא בדבר קיומו של חשש סביר כי המשיבים או מי מהם ינקטו בפעולות המהוות הטרדה מאיימת ואפשר ותרופתו של המבקש מצויה בהליכים אחרים.

עוד יצוין כי צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) באומרו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

סוף דבר

משלא עלה בידי המבקש בנסיבות המקרה שבפניי לעמוד בנטל ההוכחה המוטל עליו, דין הבקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת - להידחות.

הצו שניתן במעמד צד אחד מבוטל באופן מיידי.

למותר לציין כי אין בביטול הצו כדי להכשיר איום או הטרדה מאיימת אחרת, כמשמעה בחוק, מצד המשיבים, כלפי המבקש וממילא פתוחה הדרך בפני המבקש לשוב ולעתור בעתיד למתן סעד כאמור ככל שיתקיימו נסיבות המצדיקות זאת.

אין צו להוצאות.

המזכירות תסרוק לתיק את התמונות והמסמכים שמסר המשיב מס' 1 במעמד הדיון ותשיב לו בדואר את הדיסק שהוגש מטעמו.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק בהחלטה זו.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ח, 29 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.